

fat Sindene i betydelig Bevægelse. Vi have saaledes opgivet Forslaget om Indførelse af Jagttegn; vi have opgivet Forbudet mod Søn- og Helligdagsjagt; og vi have opgivet Forbudet mod Nattejagt, særlig under Hensyn til, at der er blevet sat meget betydelig forhøjede Bøder for dem, som drive ulovlig Jagt paa Søn- og Helligdage og om Natten. Men paa den anden Side have vi ogsaa fastholdt flere Bestemmelser, som man vistnok maa sige i det hele taget ville virke til Gavn for det Formaal, som en Jagtlov i det hele taget bør have for Øje, nemlig at værne om Bildtet og hemme Krybskytteriet. Vi have saaledes fastholdt, at der skal være offentlig Paataale; vi have fastholdt, at de, der løbe af Krybskytter med Formodning om, at Bildtet er erhvervet ved ulovlig Jagt, skulde straffes, og tillige er der flere andre Omraader — som jeg, naar vi komme til de enkelte Vædringsforslag, skal komme til at berøre — paa hvilke vi have anset det for nødvendigt at fastholde Landstingets tidligere Affattelse. Jeg tror, at der paa denne Maade er omtrent delt Sol og Vind lige mellem de to Ting, saaledes at vi, omend vi have opgivet enkelte Punkter, have fastholdt andre Punkter, som maa være af Betydning, og hvis Jagtloven kommer ud i den Skikkelse, hvori den nu er foreslaaet, vil man dog sige, at det er et Fremstrid, om end ikke noget stort Fremstrid, der er gjort.

Jeg skal herafter tillade mig i al Korthed at berøre de enkelte Vædringsforslag. Det første Vædringsforslag gaar jo ud paa, at ved Overdragelse af Bøndergods til Selveje eller Arvefæste kan der tages gyldigt Forbehold vedrørende Jagtretten, men kun i Overensstemmelse med Lovens § 4. Det er egentlig allerede gældende Ret, idet det ved en Højesteretsdom af 25de Marts 1887 er fastslaaet, at denne Ordning er stemmende med Lovgivningen. Der er altsaa ikke noget at sige til dette Vædringsforslag. — Det andet Vædringsforslag er stillet, fordi Folketinget havde vedtaget, at naar Bøndergods blev overdraget i Fæste paa Livstid, skulde Jagtretten følge med. Det have vi ikke paa nogen Maade kunnet gaa ind paa, og derfor have vi foreslaaet, at det paagældende Punktum skulde udgaa; men som Følge heraf have vi ogsaa ment, at man i § 4 kunde gaa ind paa den tidligere gældende Ret, at det er kun den Ejer, som er Bruger af Grundten, tilladt at overdrage sin Jagtret. — Men naar Folketinget her har vedtaget, at det skulde ske enten paa Besiddelsestid eller paa et vist Naremaal af ikke over 5 Aar ad Gangen, have vi der holdt paa den bestaaende Ret,

at det maa være paa indtil 10 Aar ad Gangen i det sidste Tilfælde, men at det dog kun kan ske paa en af de angivne Maader; det er nemlig ved en Dom fastslaaet, at begge Maader kunne slaas sammen. Vædringsforslag under Nr. 3 og det første Vædringsforslag uden for Betænkningen vil altsaa bevirke, at naar en Ejer, som selv er Bruger af Grundten, vil overdrage sin Jagtret, kan det kun ske saaledes, at han overdrager den enten paa sin Besiddelsestid eller for et Tidsrum af indtil 10 Aar, kun paa en af Maaderne, ikke paa begge Maader. — Jeg har her berørt det ene af de Vædringsforslag, som ere stillede udenfor Betænkningen. De ere kun stillede af flere af Udvalgets Medlemmer, men jeg skal dog gøre opmærksom paa, at naar ikke alle Udvalgets Medlemmer have været med dertil, er det begrundet i, at to af dem vare fraværende, da vi overvejede, hvorvidt de skulde stilles eller ej.

Jeg skal dernæst med Hensyn til Vædringsforslagene under Nr. 4, 5, 6, 7 og 8 kun anføre, at de dels ere af redaktionel Natur og dels gaa ud paa at føre Lovforslaget tilbage til den Skikkelse, hvori det i sin Tid blev vedtaget af Landstinget, og hvori det er forelagt af Regeringen. — Derimod maa jeg tillade mig et Par Bemærkninger med Hensyn til det Vædringsforslag § 7, som er stillet under Nr. 9. Her havde Folketinget vedtaget i denne Paragraf — som jo gaar ud paa, at det paahviler den jagtberettigede at staffe Brugerne Fred for Kronvildtet, Daavildtet og Naavildtet i den Tid, det ikke er fredet — at naar den jagtberettigede ikke opfyldte sine Forpligtelser, og Brugerne altsaa benyttede sig af sin Ret til at nedskyde det Vildt, som gjorde ham Skade, skulde han ikke aflevere det til den jagtberettigede, som det nu er Lov, men han skulde kunne nøjes med at underrette den jagtberettigede om, at det var fældet; og saa stod der endvidere, at hvis den jagtberettigede ikke hentede det inden 24 Timer, skulde Brugerne have Ret til at beholde det. Den sidste Bestemmelse have vi ikke kunnet gaa ind paa. Hvad derimod den første Bestemmelse angaar, at han kunde nøjes med at give den jagtberettigede Underretning, have vi fundet, at der var noget billigt deri, idet det endogsaa kunde medføre positive Udgifter for vedkommende, hvor det drejer sig om større Vildt som Daavildt eller Kronvildt, om det skulde transporteres til den jagtberettigede eller i ethvert Tilfælde til hans Repræsentant i Sognet. Man maa jo huske paa, at Sognene kunde være meget store, saa at